

Raks Eden Tümceler

— **nur** · 16 Kasım 2014

hicrân;

yarasıyla ölüm nefes alırken dudaklarımda

gemiler çoktan yol almıştı asumanlara

silindi altın kumsaldaki ıslak ayak izlerimiz

vakit dardı kitapta tutmaya bu sevdayı

güllerle açan dalımsın yaşayacaksın kalbimde

damarlarımda kaybolan hançerdin sen

serimde bir kara sevdasın kısacık ömrüme

güneşin kardelenisin büyüttüm seni kalbimde

acılarım bölük pörçük kaldı dağınık şiirlerimde

vakit yoktu karaladım imlası bozuk dizeleri

bıaktım ardım sıra râks eden tozlu tümceleri

benden sonra dizilsin şu karşık buruşuk şiirler..

nur